

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΓΡΗΣ

Επιστολή καὶ πρότον διαιμμένης γράφον
τὴν κλεινήν εἰσιθεν γῆρα τὸν Παρθενόνα.

Χίλια καὶ ἵκανακος καὶ ἔξι
μερίδαις χάρην Μπαρμπαλέη.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—δεῖται αὐθίσιας πρόδης διμέ.

Συνδρομὴ γιατί κάθε χρόνο—δικτύο φράγκας είναι μόνο.

Γιατί τὰ ξένα δημος μέρη—δικαὶα φράγκας καὶ στόχος ερι.

Ιονίου δειπάτη,
φυγάντων τὰ κοράτη.

Ἐπανάσσα πέντε καὶ σαράντα,
οἡδης σχεζόσν μας κατά πάντα.

Τοῦ Ρωμαϊκοῦ μας τὸ Γραφεῖον μὲν γειμαρρόν φθόνο.
ὢτης Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μετερέθη τὴν δόδον,
ποιναὶ δράσος μεγάλης ποινιάρχος σταθμός;
οὐτηὶς οὐσιανὸς Εμπειρίουν δεκατέσσερες δραμάς.

καὶ τῶν κορυφαῖαν δίλον
ἐνεργοῦν παιξάντων φύλον,
καὶ δεινᾶς συνηρούσιων λέπαρδον τοῦ Ζαήμη,
καὶ τῆς φύξεως ἀκείνης
ἀπελδούσοντος ἀκείνης
ὅπας διαδέλλῃ φήμη.

Ο Ρωμαϊκὸς ο Φακούλης καὶ Φωρούνοντος προστιλέες.

Ἄδελφέ μου Περικλέτο,
διὰ γνωσθῆς ὑπόδειτο
τὰς δέκανοφες προσφάτους
τὸ Ρωμαϊκό τὸ κάρας
μάθε σχέσιν μὲν τοῦς γάνους
καὶ μρδανοὺς Ρουμάνους.

Ὑμηδέντος καθενὸς
δι᾽ αὐτὸν τὸ γερονός,
τόσα διπλανινάρτων εἰς τοῦ λόγου τον τὴν ρόμην
περὶ τῆς διαιροματίας,
τοῦ Ζαήμη δὲ καὶ πάλιν δικαιοδοσίας τὴν φήμην
τῆς σιγάδης εὐθαντίας.

Ἐμποδὸν τοῦ κάθε φύπον,
Περικλέτο, γενομένου
μὲν τοῦ σχέσεων τὴν φῆσιν.

Καὶ δίον σήμαρον τοῦ τόπου
δι᾽ αὐτὴν διαγόνοντεν
μές στοῦ καθοδοντος τὴν πλεξίν.

Δι᾽ αὐτὴν τοῦ Γιολονυχόφορην τοῦ κλεινοῦ καγκελαρίον
καὶ προστάτον μας κυρίον,
τοῦ ποσοῦτον ἐπιμάντων τὴν Ἑλλάδα τῆς ιδέας,
διαιρούσιος σπουδαῖας πόδες ἐπιφοπός σπουδαῖας.

Ομιλοῦντος περὶ τούτης συνεπεῖς μὲν πατούσιος
καὶ τοῦ Καλαός Φραγκίσκου,
καὶ τοῦ κάθε Βασιλέως,
καὶ τοῦ κάθε Βασιλίσκου.

Ομιλοῦντος δὲ αὐτὴν
διαιροῦσι καὶ τοῦ Τιτόν.

Τοιγαροῦν τὸν σχέσεον μας τόσα δικαιοπιστῶν,
γενομένης δὲ πολίτη,
διμίλας τῆς Βουλῆς,
καὶ τοῦ κράτους δραγούστερος κατά πάντων καὶ πασῶν.

Τὸν οργόδαν διεῖ τέρα
εθφαδός διορευσιστον
καὶ καθονεύσιστον δέρα
μονογονούν κολανεύσιτον.

Τοιαυδέντος δὲ καὶ πάλιν
εἰς αὐτὴν τὴν λογοτάλην
τοῦ δεινοῦ δερονυμιλάκην
καὶ μετὰ τοῦ Κερουρίου
καὶ τοῦ Ιηνυοῦ Ρουμάνου,
διαιρούσιον μας φέρον.

Τοιαυδέντος δὲ συνάμα Περικλέτο μπεζιλισάνη,
καὶ μὲ τὸν Σκούτε τὸν πάντα,

